

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Buiucani)

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul, 2
Email: jbu@justice.md; Tel.: /+373 22/ 204 904
www.instante.justice.md

30 Iulie 2026

Dosar nr. 5r-1881/2026

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

mun. Chișinău, str. Al. Lăpușneanu, nr. 28, MD-2004

Prin prezenta, Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), Vă expediază în adresa DVS sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (1) lit. c) al art. 344 din Codul contravențional, cu copia materialului contravențional nr. 5r-1881/2026.

Anexă: Materialele cauzei contravenționale: 5r-1881/2026 pe ____ file.

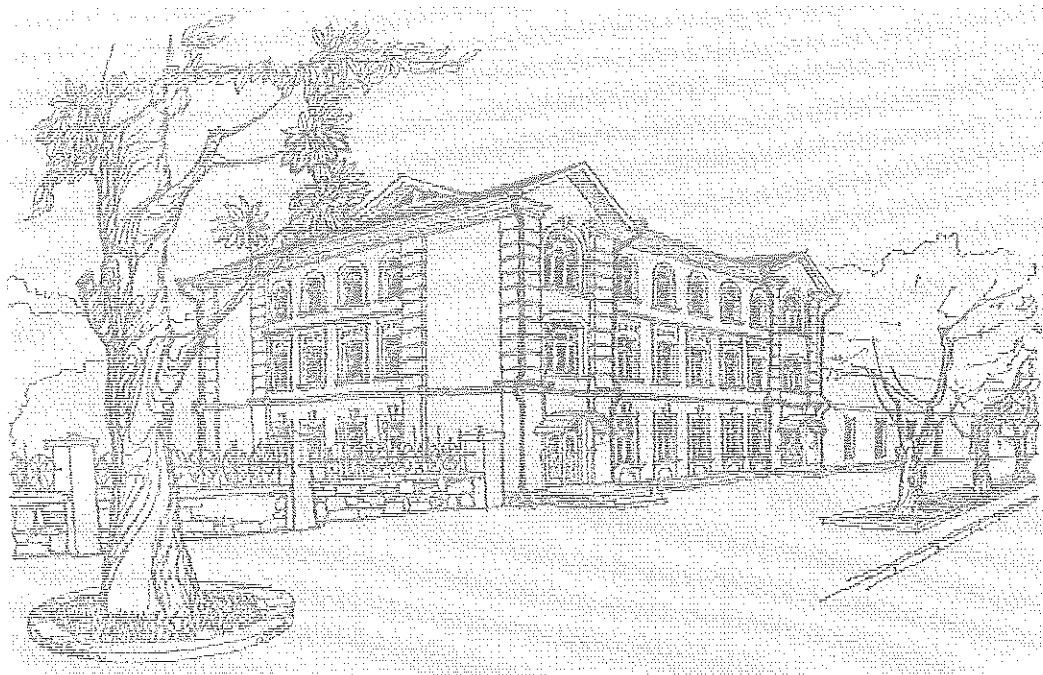
Alina GORCEAC

Vicepreședinte interimar

al Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) _

Executor: Daniela LUPAȘCO

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

Persoană juridică

- 1. Denumire și sediu:** Societatea cu Răspundere Limitată „Nestle”, sediu: MD-2001, CHIȘINĂU CENTRU, mun. Chișinău, Tighina, 49/4
- 2. Numărul și data înregistrării:** IDNO 1015600005280
- 3. Numele administratorului:** Busuioc Mihail

- 5. Reprezentant:** Busuioc Mihail

Instanța de judecată

- 1. Denumirea instanței de judecată/sediu:** Judecătoria Chișinău, sediul Bulucani
- 2. Judecător/complet de judecată:** judecător Vitalie Moroșanu
- 3. Numărul dosarului:** 5r-1881/2026
- 4. Adresa instanței de judecată:** mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 200
- 5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată:** Tel: (022) 20-49-05, e-mail: jbu@justice.md

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

La data de 18 mai 2026, SRL „Nestle” a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, contestație împotriva Deciziei asupra cauzei contravenționale la procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ANS01007611 din 22 aprilie 2026, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea deciziei contestate și încetarea procesului contravențional în privința SRL „Nestle”.

Prin decizia contestată, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a sancționat SRL „Nestle” cu amendă în mărime de 120 unități convenționale, echivalentul sumei de 6000 lei, pentru pretinsa săvârșire a contravențiilor prevăzute de art. 344 alin. (1) lit. c) și lit. e) din Codul contravențional.

În esență, ANSA a reținut două conduite imputate operatorului economic. Prima privește pretinsa informare nepromptă a consumatorilor cu privire la extinderea, în luna ianuarie 2026, a procedurii de rechemare voluntară asupra a nouă loturi suplimentare de produse alimentare destinate sugarilor, declarate neconforme de producător după confirmarea unei neconformități asociate ingredientului LC-PUFA (ARA), contaminat cu cereulidă. A doua privește loturile incluse inițial în procedura de retragere/rechemare din luna decembrie 2025, respectiv patru loturi de produse NAN 1 Optipro și Nestogen 1, pentru care SRL „Nestle” a notificat ANSA la 10.12.2025 și a publicat informația destinată consumatorilor la 11.12.2025, însă autoritatea a raportat pretinsa întârziere la data de 05.12.2025, când fusese transmisă doar o comunicare internă privind blocarea temporară a stocului și colectarea informațiilor de trasabilitate.

Prezenta excepție privește, în mod principal, prima conduită reținută de ANSA, și anume pretinsa informare nepromptă a consumatorilor aferentă extinderii rechemării din luna ianuarie 2026. Autoritatea a raportat această concluzie la împrejurarea că notificarea privind extinderea procedurii a fost transmisă ANSA la data de 09.01.2026, ora 19:23, iar informația destinată consumatorilor a fost publicată pe pagina web a companiei la data de 12.01.2026.

Potrivit actului contestat, ANSA a considerat că această publicare nu ar fi fost promptă, invocând art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, coroborat cu art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor, care prevede că *„Consumatorii sunt informați cât mai curând posibil atât la punctul de comercializare a produselor, cât și prin orice mijloace eficiente de comunicare la distanță.”*

În descrierea faptei aferente lunii ianuarie 2026, Decizia ANSA reține că *„importatorul nu a notificat prompt consumatorii pe site-ul său web”* cu privire la rechemarea a nouă loturi declarate de producător ca fiind neconforme, indicând numai că notificarea producătorului a parvenit la 09.01.2026, iar informațiile pentru consumatori au fost publicate la 12.01.2026. Actul contestat nu identifică însă un termen legal concret încălcat, momentul de la care acesta ar curge, modul său de calcul ori criteriile care ar transforma intervalul respectiv într-o omisiune contravențională.

Contestatarul a susținut în fața instanței de drept comun că legea nu stabilește un termen de 24 de ore pentru publicarea anunțului destinat consumatorilor, că art. 8 alin. (2) din Legea nr.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

306/2018 instituie termenul de 24 de ore doar pentru informarea ANSA, iar nu pentru publicarea informării consumatorilor, și că ANSA a transformat post-factum o formulă flexibilă într-un termen sancționator nedefinit. În circumstanțele concrete, notificarea extinderii a fost transmisă vineri, 09.01.2026, la ora 19:23; zilele de 10 și 11 ianuarie 2026 au fost, respectiv, sâmbătă și duminică, iar publicarea a avut loc luni, 12.01.2026, în prima zi lucrătoare următoare. Contestatarul a arătat că legea nu stabilește dacă zilele nelucrătoare se includ într-un eventual termen, nu indică un interval calculat în ore sau zile și nu precizează momentul de la care obligația de informare a consumatorilor începe să curgă.

Totodată, ANSA însăși a publicat comunicarea referitoare la extinderea rechemării la data de 12.01.2026, aceeași zi în care informația a fost publicată pe pagina web a SRL „Nestle”. Acest fapt nu este invocat pentru a substitui analiza de constituționalitate cu una de oportunitate, ci pentru a demonstra efectul concret al lipsei criteriilor legale: conduita poate fi calificată drept tardivă exclusiv prin aprecierea ulterioară a autorității, fără un standard temporal cunoscut anterior de destinatar.

Prin urmare, problema de constituționalitate este determinantă pentru soluționarea cauzei. Dacă art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, coroborat cu art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 306/2018, permite aplicarea unei sancțiuni contravenționale pentru neinformarea consumatorilor „cât mai curând posibil”, fără termen concret, fără moment de început și fără criterii legale de apreciere, atunci temeiul normativ al acuzației contravenționale este lipsit de claritate și previzibilitate.

C. Obiectul sesizării³

Prezenta sesizare are drept obiect de exercitare a controlului constituționalității:

art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional al Republicii Moldova, în partea textelor *„omiterea întreprinderii de către producător (importator) a acțiunilor prescrise de legislație sau a celor necesare pentru evitarea riscurilor pe care le prezintă produsele pentru consumatori” și „avertizarea adecvată și eficientă a consumatorilor”*, coroborate cu **art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 306/2018** privind siguranța alimentelor, în partea textului *„Consumatorii sunt informați cât mai curând posibil”*.

Considerăm că prevederile legale contestate sunt neconstituționale în măsura în care permit sancționarea contravențională a operatorului economic pentru neinformarea consumatorilor într-un termen care nu este stabilit expres de lege, fără indicarea momentului de la care obligația începe să curgă și fără criteriile clare, obiective și previzibile de apreciere a caracterului tardiv al informării.

Problema de constituționalitate nu privește obligația, în sine, a operatorului din domeniul alimentar de a informa consumatorii în cazurile prevăzute de lege. Această obligație nu este contestată. Problema de constituționalitate privește folosirea unei formule temporale nedeterminate, *„cât mai curând posibil”*, ca reper pentru aplicarea unei sancțiuni contravenționale, în lipsa unor criterii legale care să delimiteze conduita licită de conduita sancționabilă.

Normele contestate intră în conflict cu **art. 1 alin. (3), art. 4, art. 20, art. 22, art. 23 alin. (2), art. 26, art. 46, art. 54 și art. 127** din Constituția Republicii Moldova, precum și cu **art. 6 și art. 7** din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și **art. 1** din Protocolul nr. 1 la Convenție.

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Întru argumentarea poziției, considerăm ca fiind pertinent aplicarea următorului cadru normativ:

1. Prevederi relevante ale Constituției

Articolul 1

Statul Republica Moldova

- (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

- (1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Articolul 15

Universalitatea

Cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

Articolul 16

Egalitatea

- (1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.
(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26

Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

- (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.
- (3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.
- (4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
- (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
- (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.
- (4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 126

Economia

- (1) Economia Republicii Moldova este economie de piață, de orientare socială, bazată pe proprietatea privată și pe proprietatea publică, antrenate în concurență liberă.
- (2) Statul trebuie să asigure:
 - a) reglementarea activității economice și administrarea proprietății publice ce-i aparține în condițiile legii;
 - b) libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale, crearea unui cadru favorabil valorificării tuturor factorilor de producție;
 - c) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;
 - d) stimularea cercetărilor științifice;
 - e) exploatarea rațională a pământului și a celorlalte resurse naturale, în concordanță cu interesele naționale;
 - f) refacerea și protecția mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;
 - g) sporirea numărului de locuri de muncă, crearea condițiilor pentru creșterea calității vieții;
 - h) inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine.

2. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei [...] Hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, să ia primele măsuri pentru garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală

ARTICOLUL 1 Obligația de a respecta drepturile omului Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții.

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Articolul 7

Nicio pedeapsă fără lege

1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul săvârșirii, nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

3. Prevederi relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului

Articolul 8

Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin Constituție sau lege.

4. Prevederi relevante din Codul contravențional

Articolul 5. Legalitatea

- (1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.
- (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale sunt interzise.

Articolul 7. Vinovăția

„Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.”

Articolul 10. Contravenția

„Constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.”

Articolul 344 Încălcarea cerințelor stabilite în actele normative privind producerea, depozitarea, punerea la dispoziție pe piață și comercializarea produselor, privind prestarea serviciilor și încălcarea regulilor de protecție a consumatorilor

„(1) Încălcarea cerinței generale de siguranță a produselor prin:

[...] c) omiterea întreprinderii de către producător (importator) a acțiunilor prescrise de legislație sau a celor necesare pentru evitarea riscurilor pe care le prezintă produsele pentru consumatori, inclusiv retragerea de pe piață a produselor, avertizarea adecvată și eficientă a consumatorilor, recuperarea produselor de la consumatori în a căror privință organul de control sau specialiștii proprii au constatat că nu corespund cerinței generale de siguranță se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 240 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.”

Articolul 374 Procesul contravențional

„(3) Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.”

Articolul 381 Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
- (2) Orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod.
- (3) Reprezentantul autorității competente să soluționeze cauza contravențională nu poate participa la examinarea cauzei dacă are, direct sau indirect, un interes care i-ar putea afecta imparțialitatea.
- (4) Autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovătesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

5. Prevederi relevante din Codul de Procedură Penală

Articolul 7. Legalitatea procesului penal

„(3) În cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora.”

„(3¹) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.”

„(3²) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune în termen de 5 zile prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere. Instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională în termen de 5 zile de la data emiterii încheierii.”

6. Prevederi relevante din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor

Articolul 8 Responsabilități privind siguranța alimentelor

„(2) În cazul în care consideră sau are motive întemeiate să considere că un produs alimentar pe care l-a importat, produs, procesat, fabricat sau distribuit nu satisface cerințele de siguranță, operatorul din domeniul alimentar inițiază imediat procedurile de retragere a produsului alimentar de pe piață și, în termen de cel mult 24 de ore din momentul inițierii procedurii de retragere, informează în acest sens Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.”

„(2¹) În cazul în care există posibilitatea ca produsul să fi ajuns la consumator, operatorul informează, în mod eficient și precis, consumatorul în legătură cu motivul retragerii produsului alimentar și recheamă de la consumator produsele deja livrate atunci când alte măsuri sunt insuficiente pentru a atinge un nivel ridicat de protecție a sănătății. Consumatorii sunt informați cât mai curând posibil atât la punctul de comercializare a produselor, cât și prin orice mijloace eficiente de comunicare la distanță.”

Articolul 30 Retragera de pe piață a produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme legislației din domeniul alimentar

„(4) Operatorii din domeniul alimentar trebuie să informeze imediat organele de control și supraveghere de stat despre fiecare caz de suspiciune a introducerii pe piață a unor produse alimentare și/sau materiale care vin în contact cu produsele alimentare ce prezintă pericol pentru sănătatea umană, precum și despre măsurile luate în vederea prevenirii, diminuării sau eliminării riscurilor.”

7. Prevederi relevante din Legea nr. 74/2025 cu privire la Curtea Constituțională

Articolul 24. Sesizarea Curții Constituționale

- „(1) Curtea Constituțională exercită jurisdicția în baza sesizărilor depuse de subiecții abilitați cu acest drept.
- (2) Sesizarea trebuie să corespundă cerințelor de fond și de formă stabilite de Regulamentul Curții Constituționale.”

Articolul 25. Subiecții cu drept de sesizare

- „(1) Au dreptul de a sesiza: [...] e) judecătorii/completurile de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, al curților de apel și al judecătoriilor; [...]
- (2) Subiecții indicați la alin. (1) pot depune sesizări în probleme care țin de competența lor, cu excepția sesizărilor privind: [...] e) ridicarea excepției de neconstituționalitate, care poate fi depusă de subiecții indicați la alin. (1) lit. e).”

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Prin prezenta, invocăm neconstituționalitatea art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, coroborat cu art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 306/2018, deoarece aceste norme permit aplicarea unei sancțiuni contravenționale pentru o pretinsă lipsă de promptitudine în informarea consumatorilor, deși legea nu stabilește un termen determinat, nu indică momentul de la care termenul ar începe să curgă și nu prevede criterii clare de apreciere a caracterului tardiv al informării.

Obiectul excepției îl constituie norma legală ca atare, iar nu simplul mod singular de aplicare a acesteia de către ANSA. Problema nu este că autoritatea ar fi apreciat greșit probele din dosar, deși Contestatarul susține și acest lucru în contestația pendinte. Problema de constituționalitate constă în faptul că textul „cât mai curând posibil” poate fi transformat într-un termen sancționator stabilit post-factum, fără ca destinatarul normei să poată anticipa conduita exactă cerută de lege.

Art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional este, în partea analizată, o normă sancționatorie cu caracter de trimitere. Ea sancționează omisiunea acțiunilor prescrise de legislație sau necesare pentru evitarea riscurilor, inclusiv avertizarea adecvată și eficientă a consumatorilor, dar nu stabilește singură termenul și condițiile în care avertizarea consumatorilor trebuie realizată. Conduita pretins omisă este determinată prin raportare la art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 306/2018.

Curtea Constituțională a reținut în Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016 că, în cazul normelor de blanchetă, dispozițiile complintoare trebuie să permită identificarea cu claritate și precizie a conduitei interzise, pentru a exclude arbitrarul. Aceeași exigență este aplicabilă cu atât mai mult în materie contravențională, unde consecința este aplicarea unei sancțiuni punitive și afectarea patrimoniului persoanei sancționate.

La caz, dispoziția complintoare nu oferă repere suficiente. Sintagma „cât mai curând posibil” nu stabilește dacă informarea consumatorilor trebuie realizată imediat, în 24 de ore, în prima zi lucrătoare, după notificarea autorității, după confirmarea completă a produselor afectate, după pregătirea formularului de atenționare sau după verificarea exactității comunicării publice.

Aceeași sintagmă nu indică nici momentul de început al obligației. Legea nu precizează dacă termenul curge de la prima suspiciune, de la confirmarea neconformității, de la decizia internă de retragere/rechemare, de la notificarea ANSA, de la aprobarea internă a comunicării, de la identificarea tuturor loturilor afectate sau de la disponibilitatea canalelor de comunicare.

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unu sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

Mai mult, legea nu stabilește criteriile pe care autoritatea trebuie să le evalueze pentru a aprecia promptitudinea informării: ora la care operatorul primește informația, zilele nelucrătoare, necesitatea notificării prealabile a autorității, necesitatea evitării unei comunicări publice incomplete, identificarea exactă a loturilor, amploarea rechemării, riscul de informare eronată, canalele efective de comunicare și situația concretă a distribuției produselor.

(1) Așadar, ingerința este prevăzută de lege doar formal, dar nu respectă exigența calității legii. Existența unui text normativ nu este suficientă în materie punitivă. Pentru ca o sancțiune contravențională să fie compatibilă cu art. 22 și art. 23 alin. (2) din Constituție, destinatarul normei trebuie să poată prevedea, cu un grad rezonabil de certitudine, ce conduită este interzisă și din ce moment omisiunea devine sancționabilă.

În prezenta cauză, destinatarul normei nu poate prevedea, nici cu asistență juridică specializată, dacă publicarea informației în prima zi lucrătoare după notificarea transmisă vineri seara, la ora 19:23, poate fi calificată ca omisiune contravențională. Această incertitudine nu rezultă din complexitatea faptelor, ci din absența unor criterii legale minime.

(2) Scopul urmărit de normă este legitim. Protecția consumatorilor, siguranța alimentelor și prevenirea riscurilor pentru sănătate sunt obiective constituționalmente legitime. Contestatarul nu neagă obligația operatorului din domeniul alimentar de a acționa prompt și eficient atunci când există un risc pentru consumatori.

Totuși, scopul legitim nu dispensează legiuitorul de obligația de a reglementa într-o manieră clară și previzibilă faptele care atrag răspunderea contravențională. Protecția consumatorilor poate justifica obligații riguroase, dar nu poate justifica sancționarea unei persoane juridice pe baza unui termen neprevăzut de lege și stabilit ulterior de autoritate.

(3) Legătura rațională dintre ingerință și scopul legitim este ruptă atunci când norma permite sancționarea în lipsa unui termen clar. Informarea consumatorilor trebuie să fie nu doar rapidă, ci și exactă, coerentă și eficientă. O publicare automată, incompletă sau necoordonată poate prejudicia chiar interesul consumatorilor, deoarece poate genera confuzie cu privire la produsele vizate, loturile afectate și măsurile recomandate.

Prin urmare, o normă care impune informarea „cât mai curând posibil” poate funcționa ca standard general de conduită administrativă. Ea nu poate însă servi ca fundament pentru aplicarea unei sancțiuni contravenționale fără criterii suplimentare care să permită concilierea promptitudinii cu exactitatea comunicării.

(4) Există măsuri legislative alternative, la fel de eficiente și mai puțin intruzive. Legiuitorul ar fi putut prevedea un termen determinat pentru informarea consumatorilor, distinct de termenul de 24 de ore aplicabil notificării ANSA, sau ar fi putut indica un punct de început clar: momentul deciziei de rechemare, momentul confirmării neconformității, momentul notificării autorității ori momentul identificării produselor afectate.

De asemenea, legiuitorul putea să stabilească o listă de criterii de apreciere a promptitudinii: gravitatea riscului, caracterul complet al informațiilor, existența zilelor nelucrătoare, necesitatea informării prealabile a autorității competente, disponibilitatea canalelor de comunicare și riscul unei informări publice inexacte. O asemenea reglementare ar proteja consumatorii fără a permite sancționarea arbitrară a operatorului.

(5) Ingerința nu este proporțională. Aplicarea unei amenzi contravenționale unei persoane juridice reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate protejat de art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. O asemenea ingerință este admisibilă doar dacă se întemeiază pe o lege clară, urmărește un scop legitim și păstrează un just echilibru între interesul general și drepturile persoanei sancționate.

În cazul normelor contestate, justul echilibru lipsește. Autoritatea poate decide post-factum că o informare efectuată la un anumit interval de timp nu a fost suficient de promptă, fără să indice un termen legal încălcat și fără să demonstreze criterii normative obiective. Această marjă discreționară este incompatibilă cu principiul legalității contravenționale.

Caracterul arbitrar este demonstrat chiar de cauza pendinte. ANSA a considerat contravențională publicarea informației pentru consumatori la 12.01.2026, deși notificarea extinderii procedurii fusese transmisă la 09.01.2026, ora 19:23, iar zilele de 10 și 11 ianuarie au fost zile nelucrătoare. Legea nu prevede că publicarea pe site trebuie efectuată în 24 de ore și nici nu prevede că prima zi lucrătoare următoare ar fi tardivă.

În același timp, Legea nr. 306/2018 demonstrează că legiuitorul poate institui un termen exact atunci când intenționează acest lucru. Art. 8 alin. (2) stabilește expres informarea ANSA în termen de cel mult 24 de ore din momentul inițierii procedurii de retragere. Lipsa unui termen similar în art. 8 alin. (2¹) pentru informarea consumatorilor nu poate fi suplinită prin interpretarea autorității administrative.

A admite contrariul ar însemna că termenul de 24 de ore prevăzut pentru notificarea autorității poate fi extins, prin analogie defavorabilă, asupra informării consumatorilor, deși art. 5 alin. (2) din Codul contravențional interzice expres interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale.

Normele contestate afectează și dreptul la apărare și accesul efectiv la justiție, garantate de art. 20 și art. 26 din Constituție și art. 6 CEDO. Pentru a se apăra în mod real, persoana sancționată trebuie să cunoască standardul juridic pe care este acuzată că l-a încălcat. Dacă termenul și criteriile sunt construite post-factum de autoritate, apărarea este pusă în situația de a combate o acuzație lipsită de repere legale obiective.

În concluzie, art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, coroborat cu art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 306/2018, în partea contestată, nu respectă exigențele constituționale de claritate, previzibilitate, legalitate și proporționalitate. Normele permit sancționarea contravențională a unei conduite insuficient determinate de lege, fiind contrare art. 1 alin. (3), art. 20, art. 22, art. 23 alin. (2), art. 26, art. 46 și art. 54 din Constituția Republicii Moldova.

Suplimentar, chiar Codul contravențional consacră expres exigența de previzibilitate a normelor de trimitere. Potrivit art. 1 alin. (2) din Codul contravențional: „În cazurile expres prevăzute în prezentul cod, dispoziția articolului din cod poate să conțină o normă de trimitere la un alt act cu caracter normativ, publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. În asemenea cazuri, exigențele aplicabile normei legii contravenționale, inclusiv exigența de previzibilitate, sunt aplicabile și actului normativ respectiv.” Prin urmare, art. 8 alin. (2¹) din Legea nr. 306/2018 nu operează doar ca un standard administrativ general, ci devine parte integrantă a normei

sanctionatorii și trebuie să satisfacă aceleași cerințe de claritate și previzibilitate ca art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional.

Această exigență este confirmată și de regula privind timpul săvârșirii contravenției. Art. 3 alin. (6) din Codul contravențional prevede că, în cazul inacțiunii, timpul săvârșirii contravenției este timpul în care trebuia să se desfășoare acțiunea pe care contravenientul a omis să o efectueze. Or, atunci când legea nu stabilește până la ce moment trebuie realizată informarea consumatorilor și nici nu oferă criterii pentru determinarea acelui moment, nu poate fi identificat în mod obiectiv nici timpul consumării pretinsei contravenții. Astfel, o componentă esențială a laturii obiective rămâne la discreția autorității care aplică sancțiunea.

În Hotărârea nr. 21 din 22 iulie 2016, Curtea Constituțională a reținut că utilizarea dispozițiilor de blanchetă nu este, prin ea însăși, contrară Constituției, însă dispozițiile complintoare trebuie să permită identificarea cu claritate și precizie a conduitei care poate genera răspundere, astfel încât să fie exclus arbitrarul. În prezenta cauză, norma complintoare indică obligația generală de informare, dar nu permite identificarea limitei temporale după depășirea căreia conduita devine contravențională.

Prin prezenta excepție nu se solicită Curții Constituționale să aleagă între două interpretări posibile ale unei norme clare. Dimpotrivă, se invocă faptul că fiecare dintre soluțiile posibile – informarea imediată, în 24 de ore, în prima zi lucrătoare, după notificarea ANSA, după confirmarea completă a loturilor ori într-un interval apreciat în funcție de gravitatea riscului – presupune adăugarea de către autoritate sau de către instanță a unui element temporal pe care legea nu îl conține. Interpretarea judiciară poate clarifica o normă, dar nu poate crea, în defavoarea persoanei sancționate, termenul de consumare al unei contravenții.

Curtea Constituțională a examinat, prin Decizia nr. 95 din 17 iunie 2021, sintagma „cât mai curând posibil” într-un context de procedură civilă și a constatat că reglementarea analizată beneficia de garanții procedurale suficiente împotriva arbitrariului. Situația de față este substanțial diferită: sintagma contestată completează o normă contravențională cu caracter punitiv, iar cadrul normativ nu conține nici termen, nici criterii obiective de apreciere, nici un mecanism care să permită destinatarului să determine ex ante limita conduitei licite. Prin urmare, simpla utilizare a aceleiași formule lingvistice într-un alt domeniu nu înlătură problema de constituționalitate ridicată în prezenta cauză.

De altfel, caracterul flexibil al unor noțiuni juridice nu este, în sine, incompatibil cu Constituția. Totuși, într-un domeniu punitiv, flexibilitatea trebuie compensată prin criterii normative verificabile și prin limite care să împiedice stabilirea post-factum a faptei sancționabile. În lipsa acestor garanții, doi operatori aflați în situații comparabile pot fi tratați diferit, iar aceeași conduită poate fi considerată conformă de o autoritate și contravențională de alta, exclusiv în funcție de aprecierea subiectivă a promptitudinii.

În consecință, deficiența normativă nu poate fi remediată prin simpla interpretare a instanței de drept comun fără riscul încălcării principiului separației puterilor și al legalității contravenționale. Stabilirea termenului, a punctului său de pornire și a criteriilor relevante țin de competența legiuitorului. Până la o asemenea reglementare, prevederile contestate nu pot

constitui, în forma actuală, un fundament suficient de previzibil pentru aplicarea unei sancțiuni contravenționale.

CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

În contextul celor expuse mai sus, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituția Republicii Moldova, SRL „Nestle” solicită Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, „omiterea întreprinderii de către producător (importator) a acțiunilor prescrise de legislație sau a celor necesare pentru evitarea riscurilor pe care le prezintă produsele pentru consumatori” și „avertizarea adecvată și eficientă a consumatorilor”, coroborate cu art. 8 alin. (21) din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor, în partea textului „Consumatorii sunt informați cât mai curând posibil”, raportat la prevederile din Constituție menționate mai sus.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

Extras din Registrul de stat al persoanelor juridice privind SRL „Nestle”.

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷**DECLARAȚIE**

Subsemnatul Busuioc Mihail, administratorul SRL „NESTLE”, declară pe propria onoare că informațiile prezentate în prezenta sesizare în fața Curții Constituționale sunt veridice.

**Cu respect,
Busuioc Mihail
Administratorul SRL „NESTLE”**

Digitally signed by Busuioc Mihail
Date: 2026.07.10 15:46:00 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

⁷ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

Dosar nr. 5r-1881/2026
Nr. PIGD 4-26061936-12-5r-18052026

ÎNCHIEIERE

13 iulie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,
În componența:
Președintelui ședinței, judecător
Grefier
Cu participarea:
Apărătorului
Agentului constator

Vitalie MOROȘANU
Daniela LUPAȘCO

Daniel COBZAC
Ala TAMPIZA

examinând în ședință publică cauza contravențională în privința SC „Nestle” SRL, IDNO 1015600005280, învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (1) lit. c) și e) din Codul contravențional, instanța,

CONSTATĂ:

Pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în procedura judecătorului Vitalie MOROȘANU, se află în examinare cauza contravențională de învinuire a lui SC „Nestle” SRL, de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (1) lit. c) și e) din Codul Contravențional.

În ședința de judecată din 13 iulie 2026, apărătorul Daniel COBZAC, acționând în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional - SC „Nestle” SRL, a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și a solicitat sesizarea Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității prevederilor art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional (în redacția actuală).

În ședința de judecată apărătorul a precizat că, Curtea Constituțională nu s-a expus asupra subiectului menționat în cerere, a verificat portalul. A susținut motivele de fapt și de drept din conținutul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

Agentul constator a lăsat la discreția instanței soluția asupra cererii dar a considerat acest aspect o metodă de tergiversare a cauzei.

Ascultând argumentele participanților la proces, analizând cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată consideră că este întemeiată și necesar a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art. 7 alin. (3) – (3³) din Codul de procedură penală, (3) în cazul existenței incertitudinii cu privire la constituționalitatea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, care urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității acestora. (3¹) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și la sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității normelor contestate cu prevederile Constituției, limitându-se la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una dintre părți sau de reprezentantul acesteia ori de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate în procesul judecării cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. (3²) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune în termen de 5 zile prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează continuarea examinării în fond a cauzei. Însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de

neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă, cu excepția examinării demersurilor privind măsurile procesuale de constrângere. Instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională în termen de 5 zile de la data emiterii încheierii. (3³) Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile indicate la alin. (3¹), instanța de judecată refuză, prin încheiere, ridicarea excepției de neconstituționalitate. Încheierea instanței de judecată este definitivă, însă argumentele privind dezacordul cu aceasta pot fi invocate în apel sau, după caz, în recurs împotriva hotărârii în fond.

Instanța reține că, în cadrul ședinței de judecată a fost solicitată sesizarea Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității prevederilor art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional.

În această ordine de idei, instanța constată că, norma vizată, și anume art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, poate constitui obiect al controlului constituționalității prin prisma art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, iar sesizarea este depusă de un participant la proces.

De asemenea, instanța constată că, la acest moment, nu există o hotărâre a Curții având ca obiect prevederile contestate ale art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional.

Aceste prevederi stabilesc că „omiterea întreprinderii de către producător (importator) a acțiunilor prescrise de legislație sau a celor necesare pentru evitarea riscurilor pe care le prezintă produsele pentru consumatori, inclusiv retragerea de pe piață a produselor, avertizarea adecvată și eficientă a consumatorilor, recuperarea produselor de la consumatori în a căror privință organul de control sau specialiștii proprii au constatat că nu corespund cerinței generale de siguranță, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 120 la 240 de unități convenționale aplicată persoanei juridice;”.

Totodată, instanța reține că norma respectivă este relevantă pentru soluționarea prezentei spețe.

Prin urmare, prin prisma celor enunțate, instanța de judecată găsește necesar de a admite cererea avocatului Daniel COBZAC, în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional - SC „Nestle” SRL, prin care solicită sesizarea Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității prevederilor art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional (în redacția actuală).

În consecință, ținând cont de cele expuse și conducându-se de prevederile art. 7, 342 din Codul de procedură penală și art. 135 din Constituția Republicii Moldova, instanța de judecată,

DISPUNE :

Se admite cererea avocatului Daniel COBZAC, în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional - SC „Nestle” SRL, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se ridică excepția de neconstituționalitate înaintată de avocatul Daniel COBZAC, în interesele persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional - SC „Nestle” SRL, prin care solicită sesizarea Curții Constituționale în vederea controlului constituționalității prevederilor art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional (în redacția actuală)

Se remite, conform competenței, Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 344 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, cu copia materialului contravențional.

Încheierea instanței de judecată este definitivă.

Președintele ședinței,
Judecător

Vitalie MOROȘANU